

Men lad os nu alligevel se, om vi ikke kan oprettholde en positiv økonomisk linje.

Jeg kan bekræfte hr. Hans-Pavia Rosing i, at Europa-Kommissionens formand, Romano Prodi, fortsat, når jeg møder ham, taler meget begejstret om Grønland. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at den rejse har haft stor positiv indflydelse på Grønlands placering i Kommissionen.

Jeg er heller ikke i tvivl om, at vi vil se det arktiske vindue, vi talte om i Grønland, og de kontakter, der senere har været fra landsstyreformanden i Kommissionen, udmøntet i fornuftige tiltag. Jeg har også noteret mig, at der vedrørende de aftaler, der ligger på fiskeriområdet, måske trods alt tænkes og lyttes mere end tidligere.

Jeg er fuldstændig sikker på, vil jeg gerne sige til hr. Hans-Pavia Rosing, at vi finder gode rammer for Grønlands synlige deltagelse i det internationale samarbejde. Det er jo i god gænge på vej fremad, og udenrigsministeren, ved hr. Hans-Pavia Rosing, indtager også en meget, meget konstruktiv holdning hertil.

Må jeg sige om atom- eller missilskjoldet, som både hr. Hans-Pavia Rosing og fru Ellen Kristensen var inde på, at det, regeringen har sagt, er, at vi ikke kan tage stilling, når der ikke er noget at tage stilling til.

Og til fru Ellen Kristensen: Heri ligger i og for sig ikke noget arrogant eller en afstandtagen, men en enkelt klog konstatering. Vi har ikke noget at tage stilling til på nuværende tidspunkt, og derfor kan vi ikke nu sige, om missilskjoldet vil føre til oprustning, eller om et missilskjold tværtom vil føre til det modsatte: nedrustning og øget sikkerhed.

Jeg synes, den nye amerikanske administration har spillet relativt klart ud. De har indledt konsultationer og dialog med alle interesserede parter. Det synes jeg er godt. Det er i hvert fald et skridt i den rigtige retning. Men samtidig skal jeg ikke lægge skjul på, at der er elementer i den amerikanske tænkning, vi er bekymrede over, bl.a. når det gælder ABM-traktaten.

Det er ikke det samme som at sige, at vi har låst os fast på forhånd med bestemte synspunkter. Det har vi ikke. Jeg minder om, at et bredt flertal her i Folketinget den 3. maj i år har understreget betydningen af, at der fortsat skal være en dialog med de amerikanske myndigheder, og Folketinget har også taget til efterretning, at en endelig dansk stillingtagen afventer et konkret amerikansk udspil.

Samtidig understregedes betydningen af, at de videre overvejelser sker i tæt samarbejde med

de grønlandske myndigheder for at sikre, at grønlandske synspunkter inddrages i de videre drøftelser.

Fru Ellen Kristensen var ked af det, og det er jeg selvfølgelig ret ked af, vil jeg sige. Jeg forsikrer fru Ellen Kristensen om, at personlig holder jeg uendelig meget af Grønland. Jeg har ikke kontrolleret det i detaljer, men jeg bilder mig ind, at jeg er af dem, som har rejst temmelig meget i Grønland, og jeg glæder mig også til at kunne det her til sommer.

Jeg sætter meget, meget stor pris på det grønlandske folk og den grønlandske natur. Jeg er en stor beundrer af grønlandsk kunst og grønlandsk identitet, så jeg håber, at vi alligevel kan få humøret lidt op hos fru Ellen Kristensen, når jeg også svarer på spørgsmålet om WTO-forhandlingerne.

Må jeg sige, at henvisningen til manglende høring af Grønland vedrørende WTO står jeg uforstående over for. Det er min opfattelse, at WTO-spørgsmålet drøftes jævnligt med udenrigsministeren, og der deltages i de handelspolitiske udvalg fra grønlandsk side.

Der arbejdes nu for gennemførelse af grønlandske særønsker i relation til oprindelige folks handel, og jeg ved, der foretages en grundig undersøgelse af det grønlandske regelsæt med hensyn til disses tilpasning til WTO-normer.

Fru Ellen Kristensen havde et andet spørgsmål til mig også, det gik på Polhavet. Her kan jeg sige, når det gælder ratifikationen, at der er gjort forberedelser til Danmarks ratifikation af FN's havretskonvention.

Vi har nogle problemer, som endnu er uløst. Visse udestående maritime afgrænsningsproblemer skal vi have løst, før Danmark kan ratificere. Det drejer sig om den udestående afgrænsning mellem Bornholm og Polen for så vidt angår sokkel- og fiskeriområdet. Når det er løst, jamen så ser jeg frem til en snarest mulig ratifikation, sådan som vi også har stillet det i udsigt.

Så overvejer regeringen i øjeblikket, hvordan vi kan gennemføre en undersøgelse, som giver den bedst mulige dokumentation for et eventuelt dansk-grønlandsk krav på sokkelområdet uden for 200-sømilegrænsen nord for Grønland.

Så jeg håber hermed at have svaret på fru Ellen Kristensens spørgsmål på en klar og forholdsvis tilfredsstillende måde.

Vores to repræsentanter fra Færøerne opholdt sig naturligt ved forhandlingerne mellem den danske regering og det færøske landsstyre.